

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 3ra-1116/16

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tamara Chișca-Doneva
Judecătorii Ala Cobăneanu, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Efimenko Serghei împotriva ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Efimenko Serghei, reprezentat de Culava Igor, și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 mai 2015

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2011 Efimenko Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS "RED Union Fenosa" SA (redenumită în ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL), intervenient Agenția Națională pentru Reglementări în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 05 martie 2011 de către reprezentanții pîrîtului a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A05347 pe numele lui Efimenko Serghei la locul de consum din mun. Chișinău str. S. Neagă 22. Motivul întocmirii actului menționat a constituit depistarea intervenției în funcționarea echipamentului de evidență, prin deconectarea firului neutru de pînă la evidență în automatul de pînă la evidență, la extragerea firului 0 din clema a 4-a a discului contorului staționează, pe cînd energia electrică se consumă. Totodată, actul dat în continuare indică că starea sigiliilor este integră.

La 08 aprilie 2011 în adresa consumatorului a parvenit scrisoarea de la furnizor prin care s-a menționat că la 22 aprilie 2011 orele 09.00 va avea loc efectuarea expertizării sigiliilor furnizorului cu nr. 1082792 și 1082751. Consumatorul a refuzat să fie prezent la expertiză, pe motiv că prezența lui nu este justificată, înștiințînd despre aceasta furnizorul. Totodată, consumatorul a înștiințat furnizorul că la momentul controlului cutiei electrice de către reprezentanții pîrîtului, consumatorul a fost prezent doar la scoaterea plombelor, apoi a anunțat reprezentanții furnizorului, care efectuau controlul, că trebuie să plece în casă

pentru a primi medicamente contra inflamației corneei, la care aceștia i-au răspuns că prezența lui sau a reprezentantului nu este necesară și precum că cutia electrică părea a fi intactă.

Însă la întoarcerea consumatorului reprezentanții furnizorului au spus că în cutia electrică nu este totul în regulă și că ei au restabilit schema corectă de conectare. Considerînd că încălcările presupuse sunt neînsemnate, care nu constituie temei pentru paguba materială, consumatorul a semnat actul de depistare, cu mențiunea că a fost prezent doar la scoaterea sigiliilor.

La 26 aprilie 2011 furnizorul a înștiințat consumatorul despre numirea repetată a expertizei sigiliilor pentru data de 06 mai 2011 orele 09.00, la care consumatorul a anunțat despre refuzul de a fi prezent.

La 04 iulie 2011 consumatorul a găsit în curtea casei factura emisă de furnizor în sumă de 10388,63 lei.

Considerînd factura emisă de furnizor exagerată și neîntemeiată, consumatorul a apelat la asistență juridică calificată în vederea apărării drepturilor sale.

Reclamantul își întemeiază acțiunea conform pct. 177 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărîrea ANRE nr. 314 din 04 decembrie 2008, care prevede că furnizorul, în rezultatul presupuselor încălcării de către consumator a clauzelor contractuale ce au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată, emite factura în cel mult 20 de zile din momentul întocmirii actului de depistare.

Astfel, consumatorul nu a știut că actul de depistare emis de furnizor va servi ca temei pentru solicitarea de despăgubire materială. Din această cauză reclamantul nu a contestat actul de depistare în termenul stabilit de lege.

Art. 17 al. (5) al Legii contenciosului administrativ stabilește faptul că, persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție, poate fi repusă în termen în condițiile CPC.

Conform pct. 167 al Regulamentului, controlul echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate la consumatorul casnic este efectuat de către furnizor/unitatea de distribuție, conform necesității și numai în prezența consumatorului sau a reprezentantului acestuia, cu întocmirea actului de control în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Deci, Regulamentul menționează expres că controlul atît a echipamentului de măsurare, cît și a sigiliilor aplicate se face numai în prezența consumatorului.

Consumatorul nu a fost prezent la momentul verificării echipamentului de măsurare, însă numai la verificarea sigiliilor aplicate, în legătură cu ce a și semnat actul de depistare, cu mențiunea că a fost prezent doar la scoaterea sigiliilor. Or, circumstanțele date constituie temei de declarare a nulității actului de control și a facturii de plată.

Conform actului de depistare, starea sigiliilor este intactă, iar furnizorul nu a argumentat consumatorului cum a fost posibil ca să intervină în cutia electrică fără a deteriora sigiliile, deci vinovăția consumatorului în cazul dat nu a fost demonstrată, iar repararea prejudiciului poate fi pretinsă doar de la o persoană vinovată.

Calculul energiei electrice a fost efectuat de către furnizor conform sistemului pașal pe un termen de 1 an, pe cînd calculul prin prisma pct. 99 al. (2) al Regulamentului urma a fi efectuat de la data ultimului control al echipamentului de măsurare sau din data comiterii încălcărilor, dar nu mai mare de 1 an. Or, aceste prevederi pot fi aplicate doar cînd este demonstrată fapta încălcării clauzelor contractuale din culpa consumatorului. Această mențiune însă lipsește în actul de depistare.

Nerotirea discului contorului nu demonstrează că consumatorul a putut să intervină la cutia electrică, lăsînd sigiliile intacte și schimbînd schema de distribuție, cu evitarea contorului.

Indică că contorul putea fi defectat, însă nu din vina consumatorului.

În cazul în care contorul electric nu funcționa, furnizorul urma să aplice pct. 112 al Regulamentului, care prevede că în cazul în care în rezultatul controlului echipamentului de măsurare, din inițiativa furnizorului sau a consumatorului, se constată mersul în gol a acestuia, personalul furnizorului este obligat să întocmească actul de control al echipamentului de măsurare, contrasemnat de ambele părți, în care să fie specificat faptul constatat. În acest caz furnizorul este obligat să efectueze recalculul energiei electrice consumate pe parcursul ultimelor trei luni.

Conform pct. 177 din Regulament, numai în rezultatul presupuselor încălcări a clauzelor contractuale ce au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie consumată, furnizorul emite factură.

Furnizorul în cazul dat însă nu a demonstrat că în perioada de facturare după sistemul pașal contorul electric ar fi înregistrat cantitate de energie electrică mai mică decît în perioada post facturare.

Responsabilitatea pentru starea tehnică a contactelor electrice în punctul de delimitare o poartă unitatea electroenergetică, iar consumatorul nu are cunoștințe în domeniul dat, respectiv nu este responsabil de schema de distribuție din interiorul cutiei electrice.

Cere reclamantul repunerea în termenul de prescriere a acțiunii ca fiind omis din motive întemeiate, anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A05347 întocmit de reprezentanții pîrîtului ca fiind neîntemeiat și ilegal; anularea facturii pentru consum fraudulos de energie electrică din 22 iunie 2011; încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată, inclusiv de asistență juridică de 1000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 mai 2015, a fost respinsă cererea de repunere în termen a acțiunii și respinsă acțiunea ca depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Efimenko Serghei, reprezentat de Culava Igor, și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 mai 2015.

La 02 iunie 2016 avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele judecătorești la adoptarea hotărârilor nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au interpretat eronat legea. Astfel, art. 17 al. (5) din Legea contenciosului administrativ instituie că persoana care din motive temeinic justificate a omis termenul de prescripție, poate fi repusă în termen în condițiile CPC. Instanțele însă nu au ținut cont de circumstanțele stabilite, în special pct. 177 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 314 din 04 decembrie 2008, care prevede că în rezultatul presupuselor încălcări de către consumator a clauzelor contractuale ce au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată, emite factură în cel mult 20 zile din momentul întocmirii actului de depistare.

Contrar prevederilor date, intimatul a expediat factura pentru presupusul consum fraudulos abia la 04 iulie 2011. Or, expedierea întârziată a facturii constituie temei justificat de repunere în termen a acțiunii.

Pct. 167 din Regulament stabilește că, controlul echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate la consumatorul casnic este efectuat de către furnizor/unitatea de distribuție, conform necesității și numai în prezența consumatorului sau a reprezentantului acestuia, cu întocmirea actului de control în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Deci, Regulamentul menționează expres că controlul atât a echipamentului de măsurare, cât și a sigiliilor aplicate se face numai în prezența consumatorului.

În cazul dat însă consumatorul nu a fost prezent la momentul verificării echipamentului de măsurare, însă numai la verificarea sigiliilor aplicate, în legătură cu ce a și semnat actul de depistare, cu mențiunea că a fost prezent doar la scoaterea sigiliilor. Or, circumstanțele date constituie temei de declarare a nulității actului de control și a facturii de plată.

Conform actului de depistare, starea sigiliilor este intactă, iar furnizorul nu a argumentat consumatorului cum a fost posibil ca să intervină în cutia electrică fără a deteriora sigiliile, deci vinovăția consumatorului în cazul dat nu a fost demonstrată.

Calculul energiei electrice a fost efectuat conform sistemului paușal pe un termen de 1 an, deși pct. 99 al. (2) al Regulamentului prevede că calculul urmează a fi efectuat de la data ultimului control al echipamentului de măsurare sau din data comiterii încălcărilor, dar nu mai mare de 1 an.

Actul de depistare nu a menționat care clauză contractuală a fost încălcată de consumator, iar nerotirea discului contorului nu demonstrează că consumatorul a putut să intervină la cutia electrică lăsînd sigiliile intacte și schimbînd schema de distribuție cu evitarea contorului.

În cazul în care contorul electric nu funcționa, furnizorul urma să efectueze controlul echipamentului, la inițiativa consumatorului, să constate mersul în gol și să efectueze recalculul energiei electrice consumate pe parcursul ultimelor 3 luni.

Furnizorul nu a demonstrat nici faptul că în perioada de facturare după sistemul paușal contorul electric ar fi înregistrat cantitate de energie electrică mai mică decît în perioada post facturare.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanța de apel a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Recursul declarat de către avocatul Culava Igor, în interesele lui Efimenko Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat